

leven heeft Jarich Boersma contact gehouden met WB. Van hem in de UB van Amsterdam (zaal Mennonitica): brieven, een preek van WB, en persoonlijke notities, waaronder overdenkingen van WB uit *Onze Kring, vrijzinnig godsdienstig Maandblaadje voor Blija en omliggende gemeenten*. Ik ben er niet in geslaagd dit maandblad te traceren

30. Brief aan Jarich Boersma, d.d. 14 juni 1950.

31. *RGG* IV (1960), 202

32. *Christelijke Encyclopaedie voor het Nederlandsche volk*, IV. Kampen s.a., 529

33. Mulder is een van de hoofdpersonen in Ronald van Raaks dissertatie *In naam van het volmaakte. Conservatisme in Nederland in de negentiende eeuw*. Amsterdam 2001. Het artikel dat WB over Mulder schreef in zijn *Neen en Ja* (1939) wordt door hem niet genoemd.

34. Van het het driestrofige gedicht volgt hier de eerste strofe: Een blomken heb ik staan, nabij / me, in de oude boekenzale, / dat altijd, naar den dag toe, keert / zijn' blaârkes, altemale; / het wenden mag ik zus of zoo, / dat ik begere volgt het noo, / en 't zoekt, weerom naar mij gericht, / nog altijd liever 't zonnelicht!

ringen, vooral wanneer het gaat over de vrijzinnigheid en zaken van oorlog en vrede.

Wanneer op 24 juni 1914 de predikant van Kollumerzwaag A. Griffijn (overl. 1928) ervoor pleit artikel 39 van het Reglement op het godsdienstonderwijs zodanig te veranderen, dat de zinsnede 'althans wat betreft de geest en de hoofdzaak van de daarin vervatte belijdenis, verklaring en belofte' zal worden geschrapt, ontstaat er rumoer in de vergadering. 'Op deze opmerkingen verlaten verscheidene leden aan de rechterkant van de Praeses de vergadering'. Westendorp Boerma blijft zitten, maar komt wel in het geweer en verwerpt Griffijns opmerkingen, die indirect een aanval zijn op de modern-vrijzinnige predikant van Dokkum Joh. Van Veen (1909-1916). Hij pleit voor verdraagzaamheid: 'In een formule is toch nooit het leven aanwezig. Laat men door prediking invloed op ons zoeken uit te oefenen, maar niet in een verscherping van formules'. Als in een reactie daarop de praeses, de predikant J. Politiek van Oudwoude en Westergeest (1880-1920), instemt met de woorden van Griffijn verlaat ook hij de vergadering.

Hoe kleiner het gremium is, des te meer komt Westendorp Boerma tot zijn recht. In de ring Holwerd, waar hij gedurende de 33 jaren Blija, meer dan veertig predikanten 'voorbij zag komen', speelde hij als quaestor en vice-praetor een belangrijke rol. Uit de verslagen leren we ook wat meer omtrent zijn activiteiten. Zo stelde hij in de vergadering van 30 september 1899 voor, om tijdens de vergaderingen door een der leden een referaat te laten houden. Deze gedachte werd overgenomen en op 4 juli 1904 kwam hij zelf aan het woord met een lezing, die als een voorafschaduwning van zijn latere werk beschouwd kan worden. De scriba van de ring noteerde daaromtrent; 'Zijn lezing over "de maatstaf van ons zedelijk oordeel"' getuigde van veel studie en veel nadenken en wordt door allen hoog geprezen; enkele opmerkingen worden gemaakt, die aanleiding geven tot vriendschappelijk debat'. Het is in de ring, dat we voor het eerst iets horen over zijn promotie: in de januarivergadering van het jaar 1911 wordt hij gecompimenteerd met zijn succes. Zijn ster is nu stijgende, want als op 11 juli 1911 A.A. van Wessem (1906-1916 te Hiaure en Bornwird c.a.) zijn lezing verzuimt, melden de notulen: 'maar onze doctor weet raad, daar is hij ook doctor voor!' Deze leest vervolgens een tekst van H. Pierson over 'de heerschappij der bourgeoisie in de Nederlandsche Hervormde kerk'. Hetzelfde gebeurt op 14 april 1913, wanneer de lector, de reeds genoemde Van Wessem, het weer laat afweten. Een interessante opmerking omtrent Westendorp Boerma vinden we tegen het einde van zijn predikantschap te Blija. Het is de ringvergadering van 14 juli 1931 te Holwerd: